

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2020. augusztus 16.

Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Magasság és mélység

(1. dia) „Mindeddig megsegített minket az Úr!” I Sám 7,12b

Drága Gyülekezet!

Sokat vívódtam, hogy eltérjek-e az eredeti, januárban végigbeszélt tematikánktól, hiszen ma a karizmatikus mozgalmakról kellett volna tanítást hallanunk, megvizsgálnunk az Ige fényében. Azonban, amikor néhány nappal ezelőtt kaptam egy nagyon szép meghívót **(2. dia)**, melyen ez az Ige állt, amit az imént felolvashattam, megérett bennem, hogy ezt a Veczán-Csengeri család által adott Igét hozom nektek, hiszen számukra is személyessé vált ez a nagyon rövid, de őszinte vallomás és hála. Azért is erősödött meg bennem az igehirdetési alapige választása kapcsán, mert ezen a héten nagyon nagy hála volt a szívemben, augusztus 11-én volt, hogy 25 évvel ezelőtt megszólított engem az Úr Igéje, összetörte

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

az életemet, felszínre hozta a bűneimet, megvallhattam előtte mindent, amivel én is odaszegeztem Jézust a keresztfára, kegyelmét adta, megbocsátott nekem és új élettel ajándékozott meg. Azóta Vele járok, ott, akkor összekötöttem az életemet Vele, s mindennek immáron 25 éve. 25 évvel ezelőtt megváltozott az életem. Egy fiatal, álmokat szövögető, de cél nélküli, magatartási, szorgalmi problémákkal küzdő, iskolában és a hétköznapi életben bukdácsoló tinédzser életét Isten a kezébe vette és egy teljesen más életet kínált. Akkor erre a felkínált lehetőségre, a nekem nyújtott kegyelemre „igent” mondhattam, s azóta egy percét nem bántam meg. 25 éve kaptam az Úrtól egy új életet, bűneimre bocsánatot Jézus halála által, reménységet a jövőmet illetően, teljes bizonyosságot, hogy örök életem lehet Jézus Krisztusban. Célt és értelmet az életemben. Kaptam diplomát, csodálatos feleséget, négy szép gyermeket, egy rendkívül szeretetreméltó gyülekezetet a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközséget, a hozzátartozó szórványgyülekezetekkel (Nyíregyháza, Kálmánháza, Bálintbokor, Felsősim,

Mandabokor), szeretetreméltó, lelkészét, a közösségét megbe-
csülő gyülekezeti tagokkal. Olyan mély hála van a szívemben az
Úr iránt. Hálás vagyok Neki, de köszönöm nektek is, kedves Vica
és Béla, hogy ezt az Igét, noha nem tudtátok, mégis nem csupán
gyermeketeknek, Barnabásnak választottátok, hanem nekem is.
Ez az Ige összefoglalja az én életemet is. De természetesen nem
rólam szól sem az igeválasztás, sem az igehirdetés, de szerettem
volna elmondani, hogy mi játszódott le bennem, amikor megkap-
tam tőletek a meghívót erre a mai alkalomra, s a meghívón olva-
sott Ige mit mozdított meg bennem!

Anélkül, hogy az életeteket „kiprédikálnám”, ismerve Ben-
neteket, hiszen Sátorajáújhely, a gyermektáborok, az ifjúsági
órák, a Jézus Krisztus melletti elköteleződésetek, az a szeretetköz-
össég, amiben drága szüleitek, édesanyátok, édesapátok felnevelt
benneteket, a testvérek, akik részesei voltak a ti örömeiteknek és
nehézségeiteknek, mennyi mindenért adhattok hálát. Krisztusban
hívó szülőkként, jó példával jártak előttetek, és valóban hálásak
lehettek az Úrnak, hogy mind a ketten, külön-külön ilyen drága

családban nevelkedhettetek fel. Tanulmányaitokat elvégezve elin-
dult a nagybetűs élet, aztán az egymásra találás öröme, a jegyben
járás és végül az, amikor összekötöttétek egymással az életeteket
(3. dia) 2016. szeptember 3-án. Isten megpecsételte ezt az elindu-
lást, s akkor is a hála fakad fel a szívetekből, hiszen hasonló mon-
datot választottatok a Bibliából **(4. dia)**: „**Áldjad, lelkem, az
URat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!**” Zsolt 103,2. Ebben
a négy évben sok öröm, de sok próbatétel is volt, hiszen veletek
együtt örültünk, de veletek együtt könnyörögtünk a nehézségekben
is. Ezekben a próbákban az Úr megőrzött, erőt adott. Aztán 2019.
nyár végé egy piciny szívhang bezengte a Veczán-Csengeri csalá-
dot és ez év május 24-én életet adhatott az édesanya ennek a gyö-
nyörű gyermeknek, Barnabásnak, akinek születéséről a hírek ilyen
egyszerűen számoltak be **(5. dia)**. Most itt vagytok a gyülekezet
közösségében, együtt a családdal adhattok hálát Istennek, és
mondhatjuk együtt **(6. dia)** „**Mindeddig megsegített minket az
Úr!**”.– Reménység szerint, lesz is rá lehetőség a keresztelés után

bizonyágtételben is elmondani visszatekintve, hogy mindeddig hogyan segített meg benneteket az Úr!

Egy-egy ilyen alkalom jó arra, hogy a hétköznapi forgatagában, nyüzsgésben megálljon az ember, visszatekintszen, végig gondolja az addigi életét. Ez a két visszatekintés nem azt jelenti, hogy rólunk szólna, rólam, vagy a Veczán-Csengeri családról az igeválasztás, vagy az igehirdetés. Ellenkezőleg, éppen arról, hogy Isten milyen körülményekbe engedett bele és hogyan volt velünk örömeinkben és nehézségeinkben egyaránt. Ha mindenki végig gondolja az életét, örömeinket és nehézségeinket, az öröm és a fájdalom könnyeit, megszámlálhatatlan eseményben, pillanatban ott volt az Úr, átsegített, engedett keresztül menni. **(7. dia)** Az öröm mámorába és a szenvedés kohójába is enged bepillantást nyerni életünk folyamán. Egy komoly és elgondolkodtató kérdés, ebben a mámorban vagy kohóban meglátjuk-e Istent? Felismerjük-e, hogy nem véletlenül enged meg örömeinket, vagy éppen nehézségeinket az életünkben? Tudunk-e hálásak lenni minden körülmények között, minden helyzetben. Olyan sokszor kapom magamat is azon, hogy

az örömeink, a sikereink olyan természetessé válnak, és a háláról milyen könnyen megfeledkezem az öröm mámorában, de a szenvedés kohójában milyen gyorsan oda tudok menekülni Istenhez! **(8. dia)** Az örömeink, amikor jól megy, amikor nincsenek nehézségek, amikor flottul megy minden, amikor fut a szekér, minden klappol, milyen könnyen feledtet, hogy a „**mennyi jót tett veled...**” is Tőle van, **(8/a dia)** de a nehézségben, a mélységben, a szenvedésben is oda akar szorítani magához és mindenben és minden körülmények között, minden mélységben is át tud segíteni, meg tud segíteni. Jób élete olyan példaértékű és olyan csodálatosan megfogalmazza **(8/b dia)** „**Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.**” Jób 2,10. Ő tudott magasságokban is és mélységekben is Istennek hálát adni és Istentől nem elfordulva Tőle segítséget, erőt kérni. Sokan elfordulnak Istentől, mikor jól megy az életben, de még többen elfordulnak Istentől, mikor nehézség, nélkülözés, vesztség éri őket. Akkor a „miért”-ek, a kérdőjelek, esetleg megválaszolatlan kérdések, vagy inkább a más válaszokat kapó élethelyzetek miatt emberek eltávolodnak Istentől. Szomorú

azt is látni, amikor emberek elvesztik minden reményüket, bizalmukat, s ahelyett, hogy az Úrhoz menekülnének, feladják. Nem adnak arra esélyt Istennek, hogy Úr legyen egy ember életében, minden helyzetben, körülmények között. Mert Ő Úr a mélységben is és a magasságban is. Egy egész országot megrázott az a kettős tragédia, amikor egy emeletes házban klímát szerelő munkásember egy telefonhívás után kivetette magát a tizennegyedik emeletről, s egy éppen ott sétáló, piciny gyermekét babakocsiban toló kétgyermekes fiatalasszonyra rázuhant. Mind a ketten ott haltak meg. Micsoda tragédia! Valaki akkor azt mondta, miért éppen oda esett, miért nem egy méterrel arrébb? Milyen irgalmatlan lelkiületről tesz ez bizonyosságot?! Azonnal belém hasított az a kérdés, milyen hívást kaphatott, ami ott abban a pillanatban olyan mélységbe taszította, hogy nem láthatott más kiutat, mint az öngyilkosságot? Természetesen szívszaggató az, hogy halálával egy másik embert is a halálba taszított! Halálával egy másik ember halálát is okozta! De mi kellett ahhoz, hogy ne legyen más kiút?! Az Ördög akarja elhitetni velünk, emberekkel, hogy nincs más út, mindenkinek

jobb lesz, mindenkinek könnyebb lesz! Ez hazugság, és tudjuk, ő a hazugság atyja és kezdettől fogva embergyilkos. **(9. dia)** Isten Úr minden helyzetben, minden körülmények között! Ezt sose felejtjük el! Úr volt József életében, amikor a kútban volt, az egyedüllet, a magány rettegésében, amikor a börtönben, a hideg falak között sínylődött. Isten Úr volt Gedeon életében, amikor félt az idegen istenek oltárát lerombolni, mert félt a helybéliektől! Isten Úr volt Illés életében is, amikor a rekettyés bokor alatt feküdt elkeseredve, a depresszió magányában! Isten Úr volt Pál életében is, amikor megkövezték, amikor éhezett, amikor börtönbe vetették! Ő akkor is, minden körülmények között Úr! És Úr akar lenni a te életedben is, amikor jól megy a szekér, amikor mindened meg van, amikor nincsen hiányod semmiben, és akkor is, mikor összecsapnak fejed felett a hullámok, amikor kicsúszik lábad alól a talaj egy gyógyíthatatlan diagnózis, egy álláselvesztés, egy házassági zátonyra futás, egy kilátástalan élethelyzet közepette is. Úgy a fülembe cseng az imént idézett Ige **(10. dia)**: „és ne feledd el...”.

Sose felejtsd el, hogy Ő Úr lehet a te életedben, a te élethelyzetedben, magasságokban és mélységekben egyaránt! Talán vannak olyanok közöttünk itt a gyülekezetben, vagy akik online hallgatják az igehirdetést, bátorításra, vigasztalásra van szükségünk, vagy éppen arra az intésre, figyelmeztetésre, hogy ha jól mennek a dolgok, akkor ne bízzák el magukat, hanem maradjanak alázatban, szerénységben és csendes hálaadásban. Mert azok, akik most magasságban vannak, hegyen van az életük, lehetnek völgyek is. **(11. dia)** A hegyeket mindig völgyek szegélyezik! Így van ez az ember életében is. Ezért minden helyzetben, minden körülmények között az Úrra helyezzük tekintetünket, ne vegyük le Róla, mert csak akkor tudunk a közelébe lenni. Pál apostol is ezt látta, tapasztalta meg, s ezért írta le azt a mondatot teljes bizonyossággal **(12. dia)**: „³⁸**Biztos vagyok ugyanis abban, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők,** ³⁹**sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, mely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.**” Róm 8,38-39.

Semmi ne választhatja el őt, mert az Úrban – ahogy fogalmaz egy másik helyen **(13. dia)** – „**Tudok szűkölködni, és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, bővölködésbe és nélkülözésbe egyaránt.**” Fil 4,12. Átsegítette az Úr őt minden helyzetben és körülmények között!

Drága Gyülekezet! Kedves Vica és Bélus!

Isten csodálatos módon összehangolta az eseményeket, az Igét, a körülményeket! Az általatok választott Ige segít most nekem is, nekünk is megállni, elcsendesedni, visszagondolni élethelyzetünkre. Mindenért hálával tartoztok ti is, én is, mindannyian az Úrnak! Biztos tudjátok, de gyermeketek neve, Barnabás, ami egy héber szó, annyit jelent, „*vigasztalás fia*” mindig emlékeztessen benneteket arra, hogy Istennek Jézus Krisztusban van hatalma minden körülmények között vigasztalni, erősíteni benneteket is. Nem Barnabás fog vigasztalni, nem egy gyermek vigasztal, bár rajta keresztül is adhat erőt, de Jézus Krisztusban van minden vigasztalásunk és bátorításunk, mert – s ahogy utaltam arra a különös és furcsa tragédiára – Jézusnál pont az ellentettje történt. Míg

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ennél az embernél halálával egy másik ember halálát okozta, halálba taszította azt a fiatal édesanyát, addig Jézus halálával életet hozott. Jézus Krisztus halála adott nekem is és sokan másoknak is vigasztalást, értelmet az életnek, bocsánatot és üdvösséget! Ezért csak hálások lehetünk Neki, s mondhatjuk, Őbenne veletek együtt **(14. dia)** „Mindeddig megsegített minket az Úr!”.

Ámen!